Ἐπὶ τῆς ἄνω ἐπιφανείας τῆς συμφυσῆ πρίνθου καὶ μεταξὺ τῶν ποδῶν ἀνεφάλου ἀνδρικοῦ ἀγάλματος ἐνδεδυμένου τῆς ῥωμαϊκῆς ἐπιχῆς ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή:

ΜΟΥCΑΙΟΥ = Μουσαίου,

παρέχουσα τὸ ὄνομα τοῦ εἰκονιζομένου.[1] Τὰ γράμματα οὐχὶ ἀπὸ βαθέα, ὕψος 0,018 – 0,025 μ. Τὸ τελικὸν Υ ἔστι ἀπὸ μεγαλύτερον τῶν λοιπῶν. Εὑρίσκεται ἐπὶ τῆς ἀμφέλου τοῦ Ἄντων. Ἀστεράκη πρὸ τῶν θεῶν Πόλι, ὅπου μετ' ἄλλου μερμερίνου ἀνεφάλου ἀγάλματος τῆς αὐτῆς ἐπιχῆς.[2]

1. Τὴν ἐπιγραφὴν ἀπόγραφα καὶ ἀλλαχοῦ, Ἑλληνικά, Ι' (1938) σελ. 207 ὑποσ. 2.

2.